

Życiorys

2/2

42

Urodził się [redacted] 1925 r. we wsi [redacted]
[redacted] Pochodzę z rodziny
chłopskiej.

Szkolę podstawową rozpoczęłem w roku 1932.
Alecze się, pomagając rodzicom w prowadzeniu
gospodarstwa rolnego. Alkomizytem 4 oddziały szkoły
podstawowej w 1939 r.

Gdy w 1939 r. wybuchła wojna nadal byłem
przy rodzicach.

Podczas okupacji niemieckiej we wrześniu 1942 r.
wstąpiłem do Narodowych Sił Zbrojnych, posiadając
pseudonim „Borzoza”. Komendantem, przed którym
stawiłem przysięgę we IX 1942 r. był Józef
Chmielewski, pseudonim „Sparzyna” z Głobyńska.

Wraz z kolegami (m. in. „Lawa” - Czesławem Chru-
nowskim) zostałem uzbrojony w broń palną i
przeszkolony przez naszego dowódcę „Sparzynę”.
Brałem udział w ćwiczeniach wojskowych, byłem
wykonujący naczelnym z kolegami przez dowódcę
placówki jako łącznik pomiędzy placówkami w
obwodzie Kolno. Pełniliśmy również służbę jako
ochrona radiowej stacji nasłuchu w placówce
Głobyńska. Teren naszej działalności to Obwód Kolno
z Okręgu Białystok. Służbę w NSZ zakończyłem
w kwietniu 1947 r.

Również we wrześniu 1944 r. zostałem zabrany na
przymusowe prace przy kopaniu okopów, z których

43
już 2 tygodniach zbiegłem.

Po udzieleniu, do 1950r pracowałem na gospodarstwie rolnym o powierzchni 15ha.

Było u mnie bardzo ciężko z powodu nakładanych przez ówczesny rząd planów, podatków. Aluzano nos za kurtaków. To było mi do wytrzymania, więc w 1950r wyjechałem do pracy, do Gdyni.

Pracowałem na budowie. Zorobione pieniądze oddawałem ojcu, by mógł wywiązać się z molozowanych planów i podatków. Gdyby nie moja pomoc finansowa, ojciec poszedłby do więzienia.

W 1954r wróciłem do domu, wspólnie z rodzicami pracowałem na gospodarstwie.

W 1956r ożeniłem się i wspólnie z żoną prowadziliśmy gospodarstwo rolne do 1986r.

W 1986r przekazałem gospodarstwo dla syna, ponieważ nie mogłem już pracować. Na zły stom mego zdrowia miała wpływ moja działalność konspiracyjna (noclegi w lasach, pamiotanie meldunków przy różnych pogodach, przymusowa praca przy kopaniu okopów).

W 1986r oboje z żoną otrzymaliśmy rentę inwalidzką, którą otrzymujemy do dzisiaj.

Christoph Vadas

Zyciorys

44

Urodziłem się [redacted] 1925r [redacted]

[redacted] Pochodzę z rodziny chłopskiej.

Szkolę podstawową rozpoczęłem w roku 1932.

Uczę się, pomagając rodzicom w prowadzeniu gospodarstwa rolnego. Ukończyłem 4 oddziały szkoły podstawowej w 1939r.

Gdy w 1939r wybuchła wojna nadal byłem przy rodzicach.

Podczas okupacji niemieckiej we wrześniu 1942r wstąpiłem do Narodowych Sił Zbrojnych, przysięgę złożyłem przed dowódcą placówki NS.Z. w Hebylinie Chmielewskim Józefem pseudonim „Sprężyna”. Ja przyjąłem pseudonim „Brazza”. Wraz z kolegami zostałem przeszkolony i otrzymałem broń. Brałem udział w ćwiczeniach wojskowych, byłem wykorzystywany przez dowódcę placówki jako łącznik pomiędzy placówkami w Obwodzie Helno, oraz pełniłem służbę jako ochmoma radiowej stacji masłuch w placówce Hebylin. Terenem mojej działalności był Obwód Helno w Okręgu Pniewsk. Służbę w NS.Z. zakończyłem w kwietniu 1944r.

Również we wrześniu 1944r zostałem zaborony na przymusowe prace przy kopaniu okopów, z których po 2 tygodniach zbiegłem.

Po wyzwoleniu, do 1950r pracowałem na gosp. rodzinnym o powierzchni 15ha.

Było nam bardzo ciężko z powodu nakładanych

4h. przez ówczesny rząd płomów, podatków. Uważano nas
za kurtaków. To było nie do wytrzymania, więc
1950r wyjechałem do pracy, do Gdyni. Pracowałem
na budowie. Zostałem przemiętknie oddawaniem ojcu,
by mógł wywizać się z molozonych płomów i
podatków. Gdyby mi moja pomoc finansowa, ojciec
poszedłby do więzienia.

W 1954r wróciłem do domu. Wspólnie z rodzicami
pracowałem na gospodarstwie.

W 1956r ożeniłem się i wspólnie z żoną prowadzi-
liśmy gospodarstwo rolne do 1986r.

W 1986r przekazałem gospodarstwo dla syna,
ponieważ mi mogłem już pracować. Na zły stan
mojego zdrowia miała wpływ moja działalność
konspiracyjna (mocegi w lasach, przenoszenie
meldunków przy różnych pogodach, przymusowa
praca przy kopaniu okopów.

W 1986r oboje z żoną otrzymaliśmy rentę inwa-
lidzką, którą otrzymujemy do dzisiaj.

Jan Jędrzejko